

ರಾಘವಾಂಕ

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಈ ಉದಾಹರಣೆ ಗಮನಿಸೋಣ. ಇಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮತಿ ತನ್ನ ಮಗ ಲೋಹಿತಾಶ್ವನ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಸ್ಮಶಾನದ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಸುಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಅವಳನ್ನು ತಡೆದು, ಮಗುವಿನ ಮೃತ ದೇಹವನ್ನು ಚಿತೆಯಿಂದ ಎಳೆದು ಬಿಸಾಡಲು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಚಂದ್ರಮತಿ,

‘ಬಿಸುಡದಿರು ಬಿಸುಡದಿರು, ಬೇಡಬೇಡ, ಅಕಟಕಟಾ’ ಎಂದು ತಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಮೂರೂ ಪದಗಳ ದ್ವಿರುಕ್ತಿ ತಾಯಿ ಹೃದಯದ ಸಂಕಟವನ್ನು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೈತಳೆಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಪುನರುಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಕೇವಲ ಶಾಬ್ದಿಕ ಚಮತ್ಕಾರ ಆಗಿಬಿಡುವ ಅಪಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ ಸಹಜವಾದ ಪುನರುಕ್ತಿಯಂತಹ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲ ವೈವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು, ‘ಜನ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು’ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಕತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಯವ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ, ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಟೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹದಿಮೂರನೆ ಶತಮಾನದ ಈ ಕಾವ್ಯ ನಿಜ್ಜಂ ಪೊಸತಾಗಿರುವುದು.

(ಚಿತ್ರಕೃಪೆ: ವಿಕಿಪೀಡಿಯ)

ವನಮಾಲಾ ವಿಶ್ವನಾಥ್

ಕನ್ನಡದ ಲೇಖಕಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ ಹಾಗೂ ಗಮಕಿ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿರುವ ಅವರು, ಹಲವಾರು ಭಾಷಾಂತರ ತರಗತಿ-ಕಮ್ಮಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯ’ವನ್ನು ‘ಮೂರ್ತಿ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಮಾಲಿಕೆಗಾಗಿ ‘ದಿ ಲೈಫ್ ಆಫ್ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ’ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರಾ ಅಬೂಬಕ್ಕರ್ ಅವರ ‘ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ’ ಹಾಗೂ ಲಂಕೇಶರ ‘ಕಲ್ಲು ಕರಗುವ ಸಮಯ’ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಅವರ ‘ಸಂಸ್ಕಾರ’ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸ್ವೀಡಿಷ್ ಅವತರಣಿಕೆಯ ಸಹ ಅನುವಾದಕಿಯಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.